

kolikimi meseci je zapovedal svoji kuharici, in dekli, da sta ubožca po noči na cesti s palicami natepli in ker mu še to ni zadostovalo, prišel je sam zraven in svetoval, naj ga v mrzli noči še z vodo oblijeje. Kaj ne dragi „Štajerc“, da ta gospod se pa res ravna po besedah Kristusa, kateri pravi: „Kar bodete ubogim dobrega storili, to bodete meni storili“. Sramota je to; ako noče Vurkelc ubogim kaj dobrega storiti, naj bi jih vsaj pri miru pustil; ali si redi babe v farovžu za to, da bi berače pretepavali? Ali nimajo drugega dela? Ubožec sicer ni zmožen to stvar pri sodnji ovaditi, pa storile bojo to druge osebe; bodemo saj vidili, ali ima Vurkelc vse pravice, in ali res ni za njega nobene postave, kakor se hvali. Ko je še bil kaplan v Gornjemgradu je nočnega čuvaja z revolverjem obstrelil in ga težko ranil; tukaj pa vboje berače pretepava, dela nemir, in skozi svoje lažnivo govorjenje sovraštvo med ljudstvom, napeljuje in sestavlja brezpomembne in lažnive tožbe in izslepari podpise za take tožbe, itd. Tako pač ne gre, in ne gre, dragi Vurkelc! Ako se ne poboljšaš, ali pa se odloviš in oideš nazaj med Pohorce ali pa med Bosnjake se ti bo slabo spletlo. Radovedni smo kaj porečejo višje dubovske in deželske oblasti k temu. Toliko za danes, prihodujič ti bodemo povedali in spravili v javnost, kaj govori ljudstvo v tvojem rojstnem kraju, o tebi in tvojih junaških činih. Zatorej na svidenje, činec Vurkelc.

Napredniki iz Dobja.

Št. Ožbald na Dravi. Letošnji praznik sv. Ožbalda smo praznovali 3 dni. V soboto, 3. t. m. so prišli nemški romarji iz Lipnice, Arnfelsa, Klein itd., da počastijo sv. Ožbalda in prinesejo razna darila, tako da pridobi cerkev samo za maše 400 do 500 kron. V naši mali, revni fari je to poleg plače največji dohodek. Ali kaj pa je župnik napravil? Vkljub temu, da je zemljišče za cerkev, mežnarijo in druga farna poslopja darilo Nemca in vkljub temu, da ima župnik najlepši dohodek od Nemcev, — napravil je vendar nalašč pri cerkvi slovenski napis, da bi nemške romarje žalil Nemški denar mu pa le diši. Nam se zdi tako postopanje grdo in nepravilno.

Spitalič. Med našo prvaško gospodo, ki ji je „Štajerc“ trn v peti, bi lahko prištevati tudi nekega iz Kranjskega privandranega gozdne čuvaja, ki je v službi bogatega kneza. Mož se obnaša kakor Kajfež. Kmetje imajo svoja zemljišča v taki legi, da morajo semtertja iti preko knezove hoste. Ali gozdar jim nalaga zato velike kazni, dasi je bila pot preko gozda vedno prosta. Ako kakšni revček pobere le vejico, ki je sama odpadla, da si ogreje peč, že mora plačati 2 kroni. Celo v hiše hodi nad ljudi, češ da mu kradejo iz gozda. Bialnemu društvu pa je velik dobrotnik in bo baje pri knezu izposlova, da bode v Zajckloštru veselica. — Pa še nekaj! Kdor je pri volitvah Pišeka volil, je lahko mnogo pil, kdor pa je volil Kresnika, tega je doletela jeza gospodova. Na Križevo je bila kakor po navadi procesija. Pridirgal seveda ni pozabil udrihati po naprednih lutih. Povedal je, da so glavni vzrok kmetaki rezščini — norišnice. Seveda, prav tako, saj v norišnicah je dosti versko blaznih žensk. Ožital je kmetom tudi kaznilnice. Ali je kmet kriv temu? Največ zločincev je takih, ki so po raznih klerikalnih društvih vpisani. Le pomislite detomore! Tako je govoril torej župnik Kosar. Pozabil je pa povedati, koliko milijonov je vrgla država v ne-nasitno žrelo klerikalstva. . . Toliko za danes. Ako hočete, tudi lahko zopet popravek posljete. Ali potem bodemo še več izpregovorili. Gradiva je dosti. Tudi vam, črni gospodje, ni treba po drugi občinah Štajercevega dopisnika iskati in obdolževati čisto nedolžne osebe. Mi iz Spitaliča smo sami dovolj pametni, da vam zabrusimo resnico v brk. Za danes smo le hoteli povedati, da nas veselijo obiski župnika Kosarja, ali manj nas veselijo njegove pridige. Razumete?

Zajckloštarski vrtar.

Trbovlje. Kako veliko ljubezen do bližnjega imajo naši klerikalci, to kaže najboljši žena rudarja Tratarja v Trbovljah. Vedno se prepira s hišnimi sosedi ki ne lazijo vsak dan v cerkev in farovž ter ne plešejo po komandi mlečozobega kaplančaka Lončariča. To kaplanče, ki meri tri in pol pedi, se zelo grozi nad „Štajerca“. Sve-

tovali bi ženski Tratarci, naj pusti poštene ljudi pri miru in naj čita raje „Štajerca“, da si bode vsaj nekoliko olikanosti priučila.

Naročniki „Štajerca“.

Pišeca. Kakor poroča „Vahta Savska“ so občine Videm, Bojsno itd. poklonile diplomo sodniku Sittarju; ali čudno se nam zdi, da Pišeca niso bile zaostopane. Zadnji dopis v „Štajercu“ je malo zmešnjave naredil. No gospodine, kadar naši očetje prinesejo diplomo, tedaj pa na prai potrkajte si mislite: Ali so ljudje bolj neumni, ali jaz, ki take stvari sprejemam? ! Vi, gospod svetnik, naša občina je močno zadolžena, potrebuje denarja; — darujte vsaj 1000 kron za občinske potrebe in mi Vam radi kupimo tisto tablico za Vašo sobo; drugače pa najodločnejše protestiramo proti sklepu naših obč. očetov. Mi smo jih volili zato, da bi varčno ravnali s našim denarjem, ne pa da bi Vam sobe kinčali. . . Ako hočete Vi čedno sobo imeti, si sami kupite tablo, ne pa na razne občine se zanašati. Brez vsega pardona, mi zahtevamo, da odložite svoje častno občanstvo pri nas; saj lahko sami sprevidite, da nimate nikakoršnih zaslug za našo občino. Bodite bolj pametni; saj ste dosti stari, bolj ko naši očetje, kateri res delajo tako kakor so v starih časih tisti angležki lordi delali. . . Pavlačani.

Št. Janž na Vinski gori. Predragi mi „Štajerc“, oprostite da ti zopet poročamo od naših zagrizencih, Ker jih je še precej potrebnih da jih pošteno pokrtačiš, da bodo tudi drugi vedeli kakšni so, zato jih poglejmo bolj od blizu. Eden teh razgrajcev jo bode kmalo odkril kar si nam že dragi Štajerc zadnjič poročal; mož ima že boben na pošti in jo bode morebiti za vselej iz St. Janža odkurit. Drugi takšni črni sveto-hlinec je bil še pred par leti žnider a sedaj si je že od naših grošev postavil prodajalno. v Podvinah, katera je pravo gnezdo te prvaške druhali ter večkrat zakruli „Grom in peklo“. Ali kakor se nam zdi, bode tudi kmalu boben dobro došel. „Fhpos“ nas zopet zmirja, da mi z nožem napadamo; ali ni to zopet nesramna laž od klerikalcev? Ali ni A. V. tisti klerikalni pristaš, ki je tisto nedeljo pri šnops-apotekarju razgrajal in druge hujškal, zvečer pa svojega 14 letnega sina prisilil, da je našega poštenega sosedo z odprtim nožem na korajžjo klical? Ne moreš nam tajiti, saj ima še sedaj tisti nož, ki ga je temu fantu vzel. Škoda, da ni prišlo to pred sodnijo! Tudi ti klerikalni pristaš C. M. ne pustiš poštene ljudi pri miru. Zato si pa večkrat v Šostajnu od c. k. sodnije na ričetovo kosilo povabljen, kakor so te ravno sedaj zaradi „vegmocharja“ na 30 K ali 3 dni zapora obsodili. Ti dragi naš Tonček, tebi pa kar v obraz povemo, da letos ne bo s tvojim kšeftom nič, ker letina je slaba in ljudje so te tudi spoznali, da le zato vino kupujejo da si ga zraven napiješ in če ti ga kdo zastonj da, ga domov neseš; torej bo boljši, da ostaneš doma pri svoji ženki, ki ti jo je Bog dal. Menda imate sedaj za nekaj časa dovolj, da nas bodete enkrat v miru pustili!

* * *

Kamen pri Mohličah. — Dne 16. julija je bil v Mohličah pogreb, kakešnega se ljudje tukaj že dolgo ne spominjajo. — Pokopali so g. Hermauna Bartolot p. d. Prudna na Peceljnu. Rajni je bil Nemec — naprednjak, častit od vsakega, ki ga je poznal. Kako priljubljen je bil, to je pokazal pogreb; velika množica znancev in prijateljev ga je spremljala h zadnemu počitku. Veteransko društvo iz Doberlivasi in okolice je prišlo z zastavo da skaže svojemu udu zadajo čast. Ganljivo je bilo videti ko se mu je v slovo nagnila fana v grob. Pevci pod vodstvom mohliškega g. nadučitelja so mu zapeli lepo nemško pogrebno pesem. — To pa se mohliškemu mežnarju ni dopadlo in ni vedel si drugače pomagati, da je pustil med petjem zvoniti, akoravno bi bil že prej čas, ko je še duhovnik stal pri grobu. — Gotovo je hotel s tem pevce motiti, (ker se je nemško pelo), pa to se mu ni posrečilo. Vse se je zavoljo tega čez mežnarja zelo jezilo, ker rajnemu (in svoji zlahti) ki je bil tudi sosed mežnarjev, na tisti vasi doma, še te časti ni privoščil. Kaj takega le more storiti zagrizenec, ki nima nobe-

nega čutja. Ali je mežnar to sam ob sebi storil (kar se na njem sicer ne pozna); ali je bil k temu za njega sramotnemu in nelepelemu dejanju nagovorjen od kakega zagrizenega Slovenca in hajskača; to se ne ve. Ljudstvo pa si to naj dobro zapomni; morebiti se mežnarju to zamore — plačati. — Pokojnik pa naj počiva v miru iz Medborovniške občine. Podružnica ogarsko dohtarske drhavadre je pretečeni teden s pomočjo „drekarjevega“ fantina naše poštno naprednjake prav pobalinsko opsovala. Sreča se ne bodemo prepicali s pobalini o remljstvarih. Radovedni smo bili, kateri prvaški barberji bi znali tako grdo lagati in zmerjati. In danes imamo že enega v rešpetlinu. Podoben je „Rovnikovemu“ offerju, ki poleti prvaške kozle strelja, pozimi pa baje v ljubljanskem vseučilišču dulo pometa. . . Pane Aunick, ako pa to ni resnica, naj pa § 19 vse preklide; saj ga imaš v tvojih „molitvenih“ bukvah. Mislimo pa, da si še premoker za ušesi, da bi se na to numero spoznal. . .

Rebrca na Koroškem Klerikalna ljubezen do bližnjega. Kako je Štajerc v zadnji številki poročal, pogorela je v noči od 6. do 7. avgusta papirna tovarna Krieghammerja in sodelžnikov. Na hočemo danes pisati, koliko je bilo škode in kako visoko je bila zavarovana tovarna, kajti o tem se je čitalo že v prejšnji številki. Pa ne moremo si kaj, da ne bi označili prikazne, ki se je dognela ob tej priložnosti. Hočemo malo označiti „veliko krščansko ljubezen črnihov do bližnjega“, ljudij, katerih ust se alinijo v silnem krščanstvu, katerih srca pa so polna mrzle nestrpnosti. Rebrčani, kateri so volili mi kakor en mož črno, so stali, ko je bila tovarna v silnem plamenu, z rokami v hlačah, dršči pipo v ustah, ter pasli zijale, medtem ko je tam pri požaru primanjkovalo rok, da bi gule brizgalnico, ter sploh pomagale požarnim brambam, ki ste se trudili v potu svojega obraza, da bi rešili, kaj se je dalo rešiti. S silo so morali gnati orožniki lene gledalce k brizgalnici, največ pa jih je pobegnilo za grmovje. Slišal si celo besede: „Mora tudi gledalcev biti“, ali: „Saj ne dobimo nič plačano“, ali celo: „K čemu je požarna bramba, če bi se mi morali truditi“. In to so bili Rebrčani, ljudje čistega klerikalnega kopita, črni do kosti. Ljudje, ki so imeli leto in dan tam dober zaslužek, niso ganili ne rok, ne nog, da bi pomagali svojem delodajalcu. To pač le zamorejo zagrizeni klerikalci. Oni pa, ki so od klerikalcev najbolj zatirani vsled svobodnega mišljenja, pridni napredni udje požarnih bramb, so žrtvovali svoje življenje v prid bližnjemu. To se imenuje praktično delovati v krščanski ljubezni do bližnjega. Tega pa črnuhi ne poznajo. Slišiš iz njenih ust le „vera, zakrament, post, molitev“ i. t. d., pa krščanske ljubezni iščeš zamanj. Kaj je vzrok temu? Politično fašstvo, ki ljudi več ne poučuje v ljubezni do bližnjega, ki namesto pravega krščanskega usmiljenja uči suho dogmatiko, ki srce le okameni. Pridige so ali čisto političnega duha, ali pa spretno zapletene s politiko. Seje se le nestrpnost in sovraštvo med ljudstvo. Toraj ni čuda, če se naleti taka grda trdosčnost, kakor si jo mogel opazovati v pri požara tovarne. Odgovornost pa zadene tiste, ki ne poučujejo ljudstvo v smislu Kristusovih nauk, temveč zasledujejo le svoje sebične cilje. Rebrčani, vendar tudi vi niste prosti grdega greha, usmiliti bi se vam moral nesrečni bližnji in pomagati bi mu imeli, ne glede na to, je-li nesrečnež Nemec ali Slovenec. Toraj Rebrčani: „Sram vas je lahko pred celim svetom!“

Opazovalec.

Novice.

Na „Božji pot“ hodijo zdaj ljudje. Kamor pogledaš, vidiš romarice in romarje, lepe in grde, mlade in stare, pobožne in nepobožne, vse v spremstvu črnih korporalov. . . Ali bres vsake šale: Mi nimamo nasprotni veri in verskim šegam, mi ne zasmehujemo človeka, ki opravi živahneje svoje cerkvene dolžnosti, mi ne sovražimo v srcu pobožne ljudi, — ali tista navedena, umetna pobožnost, tisto krščanstvo na jeziku, tisto lenobo in postopanje iz same pobožnosti ne moremo videti! Vse kar je prav, — ali ako vidimo cele vrste mla-

dih, k
tem b
nar, r
sol, —
smo, —
kršč
delo
V ten
kje n
vse t
piti, i
diti, i
pri v
mest
nica
pot“
romar
prilož
ali P
Najve
same
dične
narja
vlakl
so si
nosti
Kaj
kaj v
temu
to r
svoje
prav
žite
bode
„Bož
dopa
cunj
ki je
v z
teri
sran
nesr
znal
prih
drug
spok
ko
čudi
na c
ime
čudi
stoj
taje
je,
cunj
teh
poh
nav
van
mo
Lep
vza
slo
Hr
dru
bit
pac
vši
pre
je
sm
in
gli
in
lik
kr
va
po
na
vo
po
gl
in
ce
de
za
M

istoril bil h
ejanju ca in
o naj
amore
miru!
a or-
teden
štene
veda
tesnih
bara-
i. In
oben,
vaske
skem
ko pa
aj ga
o pa,
na to

bezen
šte-
av-
sode-
e bilo
arna,
vilki.
rika-
čemo
čnu-
linijo
polna
li vsi
varna
držo
ko je
gualo
ram-
raza,
o so
izgal-
e. Sli-
biti".
K
orali
stega
e, ki
niso
ojem
kle-
j za-
redni
e ži-
prak-
njega.
ust
d.,
aj je
č ne
nesto
dog-
čisto
s po-
med
grda
vprič
e, ki
nav-
cilje.
dega
bižnji
je-li
čani:

in, krepkih oseb, ki potujejo po svetu, med-
tem ko jih čaka doma delo, ki zapravljajo de-
nar, medtem ko nimajo doma niti drobiža za
se — potem nas obide žalost in prepričani
smo, da to ni in ne more biti pravo
krščanstvo. Najsvetejša dolžnost človeka je
delo in začetek vsega slabega je lenoba!
V tem času ima kmet toliko dela, da ne ve,
kaj mu glava stoji. Toča, peronospera, oidium,
ve trtne bolezni se pojavljajo in treba je škro-
piti, obirati in čistiti; treba je kositi, žeti, sa-
diti, živino opravljati! Sinove ima vboji kmet
pri vojaki, — poslov ni dobiti, ker jih požrejo
mesne fabrike, žena, edina njegova pomoč-
nica pa mu odide na tako imenovano „Božjo
pot“. Kako veličansko škodo trpi kmet vsled
romanja! In koliko gotovega denarja se pri tej
prilichnosti izda! Iz Haloz ali dravskega polja
ali Pohorja na Koroško, — to stane denar!
Največje in najgostejše zlo pa je, da si delajo po-
nemezni lisjaki pri temu lepi denar. Vprašajte
človeka „kostrun-birta“ v Poljčanah, koliko de-
narja si je pridobil in „prislužil“ pri romarskih
slahih. Vprašajte razne farje, kako lepe svotice
se si vtaknili v žep pri romanju... In pobož-
nosti je bore malo pri teh romarskih izletih!
Kaj se počenja vse na romarskih prenočiščih,
kaj vse v romarskih vlakih, kaj vse, ko pride
temna noč in ko je vino živce razgrelo... Ne,
to ni pobožnost! To ni krščanstvo! Opravite
vse verske dolžnosti, častite svojega Boga na
pravem mestu in v pravem času, — ali sovra-
šite lenobo, postopanje, hinavstvo! Tako ne
boste hodili ob času največjega dela po
„Božjem potu“, ali večni Bog bode imel svoje
dopajanje nad vami...

„Štajerc“ v zavitku. Tista ljubljanska
kmeti, ki jo je ustanovil šnopsarski Križman in
ki je danes glasilo bratcev Ploja in Jurtela, piše
zadnji svoji številki, da dobivajo neka-
ri kmeti „Štajerca“ v zavitku, ker jih je baje
vam, da bi ta list javno dobivali. To je seveda
navarna laž! Le enega kmeta bi radi po-
malali, ki bi dobival list v zavitku. „Štajerc“
priljubljen vsem naročnikom tako, kakor vsi
drugi listi. Mi prosimo imena! Povejte go-
dno Jurtela imena tistih kmetov! Sicer pa,
bi bi tudi to resnica bila, bi se ne bilo temu
čistiti. Ako se človeku na smrtni postlji odveze
za dš, če je naš naročnik, — ako se iz prižnice
imenoma naprednjake napada, — potem pač ni
bista, da se marsikateri boji te gonje! Tako
nisi stvar. Sicer nam je pa vse eno, ako či-
tajo naročniki naš list javno ali na tihem. Glavno
je, da ga sploh čita jo! Jurtelovo ljubljansko
enjo pa sploh ne čitajo, kajti neumna gonja
brezvestnih listov se studi danes že zadnjemu
pohorskemu pastirju.

Slovanska vzajemnost. Kako milo in kako
čudnošeno znajo pridigovati naši prvaki o slo-
vanski vzajemnosti. „Slovani vseh narodnosti se
moramo združiti, mi smo ena kri, ena duša itd.
lepo, lepo! Žalostno je le, da gre ta slavna
vzajemnost tolkokrat v kose. V Galiciji zatirajo
slovanski Poljaki slovanske „brate“ Rusine. Na
Hrvatskem pa si zbijajo Srbi ter Hrvati drug
drugemu glave. Ravnokar se poroča o krvavi
bitki v sv. Roku na Hrvatskem, Hrvati so na-
padli neko arbsko deklico, ker je imela v obleki
rdeče arbske barve. Nato so hoteli Srbi Hrvate
pretepeti in le orožniki so to zabranili. Vnel se
je boj z orožniki, v katerem so bili 3 Hrvati
smrtonovarno ranjeni. Razburjenost je velika
in prišlo bode do enakih prizorov tudi v dru-
gih krajih. Pri temu je pomisliti, da loči Srbe
in Hrvate le vera; v jeziku je malenkostna raz-
lika. In mi naj bi se navduševali za skupno
bratstvo s temi ljudmi? Ne, gospodje Vseslo-
vanji! Ako si hočete na vsak način razbiti buče,
potem pojditte doli. Mi smo zadovoljni, da smo
na Avstrijskem...

Iz Spodnje-Štajerskega.

Ornig je in ostane Ornig! Pod tem naslo-
vom priobčuje Ploj-Jurtelov „lajb-žurnal“ notico
o nesramnih laži. Ta cunjia laže grozno
o krajinah ceste Polenšak-Tibolci-Moškanjci
na pravi, da je Ornig „zavijal in hotel tako
svo, da bi le šla proti Ptuj in blizu Slomov,
kavno je bilo za cesto Dornova-Slomi le 5 mož,
za cesto skozi Mezgovce 35 mož, a za cesto
Moškanjci-Tibolci-Polenšak 230 mož“. In iz tega

hoče lažnivec izvajati, da je g. Ornig sovražnik
kmetov. K temu bodi le toli povedano. Načrt
ceste sploh še ni določen, kajti vprašalo se
bode šele občine. Pri prvem ogledu ni mogel
nikdo za cesto Moškanjci-Tibolci-Polenšak gla-
sovat; kajti slovenski gospod Zelenik
je preprečil to glasovanje in ni pripustil, da bi
se o tej cesti glasovalo. Ne „Ornig ostane
Ornig“, temveč „Zelenik ostane Zelenik“! Kadar
bodo občine povedale svoje mnenje, govorili
bomo naprej. Za danes pribijemo le to ne-
sramno laž, za katero je odgovoren resnico-
ljubni dr. Jurtela.

Bojotk ptujskih duhovnikov, o katerem smo
že govorili, bode imel prav občutne posledice za
tiste, ki so ga povzročili. Ti farški hujskači naj
le izvedo, da je bojotk v Avstriji prepovedan in
da mora tudi kotoliški duhovnik postaviti rešpek-
tirati. Čujemo, da se pripravljajo v tem oziru
razni koraki. Le malo potrpljenja in želi bode-
te vihar, katerega ste sejali.

Zopet polom prvaške štacune. Iz Št. Vida
pri Ptuj smo dobili prežalostno vest, da je
prišel nadprvak in strastni klerikalci Tombah
v konkurz. Z njim pade eden najtrdnjših
stebrov farškega prvaštva. Mi gotovo nikomur
ne privoščimo nesreče. Ali ako premislimo, kako
grdo izvajajo naši nasprotniki geslo „Svoji
k svojim“, — ako premislimo, na kako uma-
zani način se snujejo „narodne štacune“, — ako
premislimo, kako podlo konkurencije delajo
„narodni trgovci“ in kako vlačijo neumne ljudi
v svoje prodajalne, da jih odirajo, — potem
moramo pač reči: vrč gre k studencu, dokler
se ne ubije... Tombah je bil župnikova desna
roka. Bil je vedno prvi med prvaki hujskači
in zdaj ima posledice. Vsled Tombahovega kon-
kurza izgubi mnogo trgovcev lepe denarje; ve-
činoma so to Nemci, kajti Tombah je bil sicer
narodnjak od pet do glave, ali kadar se je šlo
za denar, znal je poizkati tudi Nemce. Prvaški
Slovenci mu tudi v največji zadregi pomagali
niso. Le pri neki denarni kazni mu je baje ne-
dolžni hofrat Ploj pomagal. Čez Nemce psovati,
za hrbtom pa jih za denar fehtariti ter naposled
za denar oslepariti, to je delo prvakov. Upamo,
da bodo ljudje zdaj izpoznali, kam vodi narod-
njaško hujskanje. Št. Vidčani so bili itak vedno
naprednega mišljenja; a tudi drugi ljudje naj
izpoznajo, kam pridejo z t. zv. „narodnimi šta-
cunami“. Tombah pa naj se obrne do Ploja,
Jurtela, Brumena itd. in radovedni smo, je li
mu bodo pomagali...

Obsojeni hujskači. Pisali smo že opetovano
o neznosni hujskariji, katero je povzročil politi-
kujoči kaplan Schreiner v Dobrni. Kar je to
zbesnelo človeče počelo, to presega res že vse
meje. Ker so končno orožniki preprečili nepo-
stavne lumparije prvaki hujskačev, pričela sta
jih kaplan in župnik zasledovati. Končno sta
prišla neizobražena občinske svetovalce, da so
vložili naznanilo na orožniško komando; to na-
znanilo je bilo popolnoma zlagano. Vsled tega
so vložili orožniki tožbo. Pri sodnji so bili vsi
klerikalni obtoženci obsojeni in sicer so dobili:
kaplan Schreiner 70 kron globe, odnosno 7 dni
zapora; župnik Kukovec 30 kron globe ali 3 dni
zapora; občinski odborniki Joh. Weber in
G. Boznik vsak 50 kron globe ali 5 dni zapora,
F. Prešnik, Joh. Dergajner, M. Jamciker, Jos.
Verden, A. Richter in občinski predstojnik F.
Javnišek vsak 30 kron globe ali 3 dni zapora.
Blizu 500 kron brez stroškov košta možakarje
ta neumnost. Zahvalijo naj se hujskačem v
duhovniški suknji!

Samo ON je naš! Pred nami leži listek,
pisan s pisalno mašino, ki se je razširjeval ob
času državnoborskih volitev v Pobrežju pri
Prihovi. Na listeku je napisano:

„Dne 14. maja na listek napisimo:

Franc Pišek

župan v Hotinjavici.

Samo ON je naš. Nobeden drugi ne.

To razglasite sosedom.

Ne dajmo se premotiti. v. z. z. g.

Res zanimivo! Z velikimi črkami se piše
le Božje ime; klerikalci pa pišejo o Bogu, da
je „on“, o Pišku pa, da je „ON“. Pišek je že
nad Bogom, kajti Boga tičejo, klerikalnega
kandidata pa pišejo z velikimi črkami. Srečni
poslanec P. J. Š. E. Veseli nas na listeku le to,
da je slavna klerikalna „straža“ padla na glavo...

Kaplan v sv. Marku je pričel divjati. Ne
vemo, ali mu je v teh vročih pasjih dneh kri
zavrela, ali pa mu je zmanjkalo kolesčka v
glavi. Na vsak način je njegovo ravnanje tako,
da so farani v velikih skrbih... Opetovano
smo že slišali, da podi ta strupeni gosposdek
otroke iz sakristije in sploh cerkve. Zdaj čujemo,
da stori to tudi z odraslenimi ljudmi. Pred
kratkem so prišle neke dekleta malo pozneje v
cerkev; kaplan jih je zato oklofotal in iz cerkve
nagnal. Najlepša je pa ta-le: Neki potnik je
p. k. v sv. Marku slišal hudi prepri. Šel je
bližje in vidil, kako je kaplan vpil in tulil nad
farovskim sosedom. Ta sosed je namreč dobil
„Štajerca“ v roko, šel v mrvo in ga na skrivnem
bral. Ali črnosuknež ga je zasledoval in dobil
ter ga opoval na tako nesramni način, da bi
mu vsak drug človek par gorkih zaušnic podelil.
Mi se le čudimo, da se pustijo dandanes ljudje
od takih mladeničev tako zatirati. Ali živi kmet
od kaplana? Ali plača kaplan liste, ki jih čitajo
kmeti? Ali ima kaplan sploh kaj v tuji mrvi
opraviti? Menda je navajen mrve, kajti pripo-
vednje se sladke prigodbice o kaplanu in neki
luškani devotici... Na vsak način je res, da
vpliva vročina na kaplanove možgane. Priporo-
čamo ga v molitev!

Župnik Pečnik v Podgorju nas še vedno
nadleguje s svojimi res bedastimi „popravki“. Vrgli
smo župnikovovo čekarijo v koš in prič-
kujemo, da nas toži. Za nas velja dvoje: ali je
župnik Pečnik preveč v krčmi, tako da mu zme-
šajo rujno vince in lepa dekleta glavo, ali pa
laže nalašč in vedoma po vzorcu Ligurijancev.
Torej — na svidenje pred sednijo, ako imate
pogum!

O „kostrunbirtu“ so nam poslali policijski
„lačenpergerji“ lep dopis. Žal, da ga zamoremo
vsled pomanjkanja prostora šele v prihodnji
številki objaviti. Ali mislimo, da bosta „kostrun-
birt“ kakor njegov zagovornik „Fihpos“ vsled
tega dopisa neprijetno presenečena. „Fihpos“,
sram te bodi, ko zagovarjaš ljudi, ki sleparijo
in lažejo! Fej!

Cesar Franc Josef in pozlateni srebrni
križec. Naš presv. cesar si je zopet postavil
večni spomin, neveljivi biser v svojo krono, in
to s tem da je učiteljski stan tako lepo po-
častil. Zapisal je na poročilo nekega visokega
birokrata, kateri je predlagal, — da se srebrni
križec podari nekemu učitelju za 40 letno
zvesto službovanje — te le zlate besede:
„Zvestemu učitelju naj 600 kron iz moje pri-
vatne blagajne srebrni križec pozlati!“ — To je
bil lepi dar presvitlega cesarja! V tem činu
spoznamo naklonjeno srce učiteljskemu stanu.
Znamo pa tudi ocene birokratov.

Dr. Edvard Glantschnigg. V Mariboru je
umrl 15. t. m. g. dr. E. Glantschnigg. Pokoj-
nik je bil eden prvobitilcev za napredno misel
na Sp. Štajerskem. Ustanovil je svoj čas na-
predni list „Kmetijski prijatelj“, ki je bil tako
rekoč predhodnik našega „Štajerca“ in s kate-
rim je dosegel imenitne uspehe. Vse svoje živ-
ljenje je stal dr. Glantschnigg v vroči borbi za
sveto stvar kulture in napredka. Naprednjaki
stojijo s solznimi očmi ob njegovi gomili in
kličejo pokojniku: Spavaj mirno, mi vsi se te
bodem spominjali kot moža, ki je imel srce
in čut na pravem mestu! R. i. p.!

Okrajni zbor požarnih bramb v Ptuj je se
vršil v nedeljo 11. t. m. Udeležile so se ga
požarne brambe iz Ptuja, Dornave, Št. Janža,
Cirkovce, Ormužu, Središča, Ljutomera, Št. Le-
narta, sv. Trojici in Velike Nedelje. Pod vo-
dstvom hauptmana G. Steudte so izvršili ptujski
požarniki šolske vaje, potem pa krasno uspelo
taktično vajo. Pri shodu je bil izvoljen okraj-
nim načelnikom G. Steudte, namestnikom pa
hauptman Sideritsch iz Ljutomera. Opozorilo se
je tudi središke požarnike, da morajo imeti
nemško komando, ako hočejo biti v zvezi. Za-
radi tega se zdaj prvaki listi jezijo. Ja vraga,
kaj pa hočete? Zveza ima nemški komando v
svojih pravilih in kdor se tega ne drži, ne more
biti član. Sili se itak nobenega, da naj pristopi.
Pametni ljudje se le smehljajo neumnemu huj-
skanju prvaki listov.

Kmetijski zbor na Štajerskem, o katerem smo
že v zadnji številki poročali, bode gotovo ime-
nitno obiskan. Doslej so znaznanili m. dr. sle-
deči poročevalci svoj poset: Državni in deželni

poslanec ter načelnik nemške agrarne stranke Peschka; govoril bode o namenu in ciljih nemške kmetijske stranke v Avstriji. Posestnik in naš pristaš Franc Girstmayer iz Maribora bode govoril o vprašanju davka za zganje. Državni in deželni poslanec prof. dr. Steinwender bode govoril o servitutih. Poslanec pl. Rokitsky bode poročal o lovskih rezervatih itd. Upajmo, da bodo tudi vse spod. štajerske kmetijske filijalke zastopane. Ker se vrši obenem jesenski sejem, bode vožnja cena na polovico znižana.

Okrajni zbor požarnikov v Pobrežu se je vršil 11. t. m. pod vodstvom načelnika g. M. Moge. Zastopane so bile požarne brambe iz Frauheima, Gamsa, Račjega, Zg. Bistrice, Peckerjev, Pobreža, Rotvine, sv. Lovrenca, Sp. Pulskave, Sp. Hoč, Slov. Bistrice, Celnice. Zanimiva je bila točka „Razgovor o nankih gledé požarov“. Opozorilo se je zlasti na dejstvo, da se pri požarih požarnike dostikrat napada, mesto da bi se jim pomagalo. Popoldne so pokazali pobrežanski požarniki v lepih vajah svojo spretnost. Z godbo na čelu se je vršil potem ohod in končno so se zbrali požarniki k lepo uspeši veselici.

Sleparski vinotržec. Gostilničarje opozorjamo na tržaško firmo P. M. Pickl, ki prodaja „vino“ in oslepri pri temu kupce ne brezvestni način. Pritožb je dovolj in svarimo vsakogar, da bi stopil v dotiko s to firmo.

Svinjar. Mariborski krojač G. Vogrin je sedel svoj čas 13 mesecev v ječi, ker se je zagrešil nad svojo mladoletno hčerko. Ali poboljšal se ni, kajti zdaj so ga zaprli zaradi istega zločina.

Vole kradel je nekdo pri posestniku Jos. Brunček v Dobrenku. Ukradel je par 4 letnih volov, ki sta vredna 700 K.

Ure kradel je hlapec Jos. Seneković iz sv. Petra pri Mariboru in so ga zato zaprli.

Brezsrčni zločinec. Dne 11. t. m. je pilo v Malensčekovi krčmi na Pragerskem več fantov, med njimi tudi mladič F. Godec iz Makolj. Zaradi malenkosti se je pričel prepir in fantje so v sovraštvu izginili iz sobe. Godec pa je pričakoval s kolom fanta Goloba iz Vrhloz. Le-ta ni prišel, pač pa mladič Miha Kopec, katerega je udaril Godec po glavi, da se je takoj zgrudil na tla. Ubijalec je vlekel potem nesrečno žrtev k vodi, da bi ga utopil. Ali premislil si je in skril mrliča v veliko ob cesti stoječo slamnato kopico. Orožnika g. stražmojster Rojc in g. Romih sta takoj slutila, da je Godec storil zločin. Ali ubijalec je tajil in ljudje niso mogli najti mrliča. Mati ubitega fanta je pokleknila pred ubijalca in ga prosila: Povej, kje je mrlič, kje je moj ubiti sin! Ali vse zamanj. Končno sta orožnika v sredo našla v kopici mrliča, ki je bil grozno razmesarjen. Godca, ki se je hotel odpeljati na Nemško so odgnali v ječo. Ubili Kopec je bil velika pomoč svojim staršem, ker je bil edini živi sin od 7 otrok. Vbogi starši!

Pogorelo je gospodarsko poslopje posestnika Jelena v Sp. Hudinji. Živino so rešili ali škoda je velika. Ker ni bilo vode blizu, se ni dalo gasiti.

Hmelj. Golding-hmelj v Savinjski dolini je že večinoma obran. Letina znaša okrog 40% lanske in se je pridelalo kakih 10 000 centov. Prihodnji teden pričnejo pozni hmelj obirati, katerega bode kakih 12.000 centov.

Podsulo je v Trbovljah rudarja Tomažina in mu zlomilo hrbtenico ter več reber. Gotovo ne okreva več.

Obesili se je penzionist Zupan v Trbovljah. Šele čez 14 dni so ga našli na drevesu.

Z nožem sunil je pri pijančevanju v Kolškovi hiši v Trbovljah kovač Žarn rudarja Aškerc; zadel ga je v srce in je bil nesrečnož takoj mrtev.

Utonil je 13 mesečni deček Novak v G. Sečovem pri Slatini. Pri igrački je padel v vodnjak. Glavo raztrgalo je viničarju Puklavcu v Kogu pri Brežicah v streljarnici proti toči. Bil je takoj mrtev.

Iz Koroškega.

Nova prvaška stranka? Dolgo, dolgo je trajalo, ali zdaj pričinja pokati po hiši prvaških hujšakcev... Prvaška stranka na Koroškem je bila vedno črna do kosti in vedno nazadnjaška. To nazadnjaštvo je postalo temnejše, odkar je

spodil dr. Šusteršič mladega dr. Brejca iz Ljubljane in je prišel ta v Celovec srečo loviti. Odkar imata Brejo in duhovnik Podgorc vaje prvaške politike na Koroškem v roki, zašla je ta stranka v tako strastno, strupeno gonjo, da pričinja zdaj celo prvaške same strah postajati. Duhovnika Podgorca in Einspieler sta si vzgojila četo mladih, strastnih farjev, ki imajo svojo domovino v krčmi in lovijo z alkoholskimi duhovi nesrečne duše slovenskih kmetov. Saj so koroški duhovniki v „Slov. Narodu“ s a m i izjavili, da so zmagali valed gostilniške agitacije, da so sedeli v volilni dobi med pijanci in da jih tega niti sram ni! Posoruvlost, podivjanost je posledica take politike. In plodovi te podivjanosti se kažejo v počenjanju alkoholista Svatonja, v iztrganju križ iz grobov, v političnem uboju v Globasnicahtd. Tako daleč je zašla prvaška politika pod vodstvom dr. Brejca, Podgorca, Einspielerja in Grafenauerja. Zato ni čuda, da resnejši ljudje nočejo več tavati po tem blatu in nočejo nositi soodgovornost za posledice divje te gonje. V „Slov. Naroda“ je izjavil sam katoliški koroški duhovnik, da je „klerikalizem grobokop Slovenstva na Koroškem“. V istem listu napadajo neklerikalni Korošci Brejca „hripavega razgrajca“ in njega kot njegove sotovariše kot sebičnike, ki kujejo iz slovenske politike gotovi dobiček. Res je tudi tako! V času boja za volilno preosnovo imenovali so ti junaki ljubljanskega hujšakajočega kaplana Lampeta „zbesnela časnika“ in ta jih je istotako opsoval za lažnike in lopove. Zdj pa so se poravnali in Grafenauer je ponižno poljubil ročico Lampeka, Lampeka pa hodi na Koroško hujškati. Preje so vpili „Prodani in pokopani smo“, zdaj pa se prilizujejo lastnim grobokopom! Hiaastvo, gnusno hiaastvo je to, iz katerega gleda tudi častilakomnost in sebičnost. Na shodu Ciril in Metodove družbe je pokazal orglar Grafenauer, da je le ponižni lakaj kranjskih in štajerskih političnih povov. In zato se giblje zdaj med Korošci, zato poka po prvaški bajti, — v „Narodu“ je izšel članek, v katerem se zahteva ustanovitev neklerikalne slovenske stranke na Koroškem... V kratkem bodedo torej imeli novo stranko na Koroškem. Za nas naprednjake bode ta nova stranka istotako nevarna in škodljiva. Za nas je vsaka stranka škodljiva, ki hoče razuriti potrebno slovo med slovenskimi in nemškimi Korošci. Za nas je vsak sovražnik, ki hujška narodnostno ali versko. Zato bodedo pripravljene in korakajmo svojo pot naprej: Koroška dežela Korošcem, — naprednim, svobodnimislain, za gospodarsko delo vnetim Korošcem. One pa, ki romajo liki kobilicam čez Karavanke, da bi požrli vse po Koroškem, in one, ki so se s sovraštvom v srcu naselili med Korošci, ki zlorabljajo vero in omadežujejo grobove, one bode poguala ljudska jeza tja, kamor spadajo!

Sleparija! Naši nasprotniki se zamanj trudijo, da bi ostavili lepo napredovanje „Štajerca“ po Koroškem. Poštenih bojnih sredstev ti ljudje sploh ne poznajo in zato delajo z nepoštenimi. Opetovano smo že dobili list nazaj z opombo: „Se ne sprejme“. In ko smo list dotičniku ostavili, dobili smo kmalu pismo, v katerem se naročnik pritožuje, zakaj ne dobi lista. Za nas je bila to uganka. Ali kmalu smo izvedeli, da je kakšni farški slepar list vrnil in to brez vednosti naročnika. Tako goljufajo žegnane roke po Koroškem! Iz vrške okolice smo dobili pred kratkim pismo enega naših odjemalcev, v katerem nas mož prav nearamno opusje in se odpove našega lista. Bil je to Tomaž Taler iz Skofice. Poizvedovali smo in izvedli, da Taler dotičnega pisma s ploho pisal ni, da je torej neki slepar ponaredil Talerjev podpis in s tem na podli način goljufal. Bržkone je spisal dotično pismo neki fantalin, ki študira za farja. Torej: predno postanejo ti fantalini še kaj pametnega ko se hlače po šolskih klopeth trgajo, se že vadijo v sleparijo in ponarejanju! Lepi plodovi vzgoje v celovškem „Marianum“ so to! Ali mi bodedo napeli zdaj druge strune in farški sleparji bodedo kmalu izvedeli, da velja tudi zanje avstrijska postava. Fej!

Farož pade. Iz Sel nad Borovljam se nam piše: V starih časih je živel mož, ki je znal svoje strune tako obrati, da so ga radi poslušali ljudi, živili in tudi rastline; jeleni volkovi, levi, dalje tudi dobi, oljke in druga dre-

vesa so začeli plesati, kadar se je oglašil slavni pevec. Človek bi si mislil, da je to Bogre kj čudnega! Pa ni tako. Tudi v naših slavnih Selah se je to že zgodilo. Bilo je lepo nedeljsko jutro. Zabe so slovesno regljale v na pol posušeni Husovi mlaki, ovce, koze in osli so se oglašili, hitri komarji so švigali semtertja. Munkanti pridejo in začnejo. Selaki farož je še trdo spal in močno smrčal: rrrak, rrrak. Ko zasliši muziko, se obrne malo in smrči naprej. Polnoma začnejo: diromdom, daromdom, rum-pumpum, hopssa, tralala. Komar prileti in pikne farož na raufernk. Farož se strese. Kharica začne kurit, kar more. Kadilo se je kakor deset črnuljovih kop. Gasilci prihite. Ker je pa bila Husova mlaka preveč posušena, so gasili z vinom, pivom, čajem in malo tudi s šnopsom. Muzikantje godijo: bunkata, bunkata. Farož se začne vrteti. Slo je malo nerodno, pa slo je: rumps, rumps. Na enkrat pa pade in se zvrne... — To je bil hrup in upitje. „O joi, moj raufernk je droben, balkon je ves krav, dvoje oken je fuč streho sem zgubil“. Po mlem se je farož pobral. Od tega časa menda, menda, nikoli več ne pade... Kadar ni slep — diromdom pums!

Kje je oče? Po Labudni, zlasti po Rojahu, hodi neka ženska, ki pravi, da spada v Mostje. Ženska pripoveduje, da je imela v mlajših letih z nekim duhovnikom malo preveč „ljubezni do bližnega“ in da je bila posledica tega prirojano dete. Zdj išče ženska očeta... Kje si, talek?

Ovčice in pastir. 15. t. m. prišlo je po železnici kakih 900 romarjev v Tribič. Vodil jih je neki duhovnik. Žejne ovčice so se hotele v kolodvorski restavraciji napiti, a vodja-duhovnik jih je zaklical nazaj ter jim držal dolgi govor. Raket je, da v Tribižu ne smejo nikjer drugje piti kakor pri Trölthandelju. In ovčice so ga vbogale. Žal da ni bilo nobenega človeka, ki bi pobožnega gospoda za ušesa prijel in mu povedal, da odrasli ljudje ne potrebujejo njegovih hujšakajočih nasvetov!

Smrt v vodi. 15. t. m. so se zvečer nekateri vojak 15. pešpolka, od katerega je bilo ravno 3 bataljonov v Velikovu, kopali. Voda je pa precej deroča in eden vojakov je utonil. Ko so mrliča iskali, našli so drugega utopljence katerega nihče ne pozna. Truplo ponesrečenega vojaka še niso našli.

Krava ubila je v Lesu dekle Ana Zlatinger. Dekla je čistila žival, ko jo je tako močno po po prsih udarila, da je revica čez 2 dni umrla.

Strela udarila je 7. t. m. v posestvo M. Ražuna v sv. Lovrencu pri Škčicjanu. Posestvo je pogorelo. Škode je za 7.100 K, zavarovalnica pa za 1800 K. V Mitschigu je udarila strela v gostilno Wiedeniger in v gozdarsko hišo. Oba hiši sta pogoreli in je škoda čez 10.000 K.

Vlom. Iz Paternjona se poroča, da so v milici zlikovci pri trgovcu Steinerju in mu pokradli blaga za 160 K.

Na poti v ječo umrl je mladi tat Franc Goriupp. Ker je kradel, sta ga peljala 2 grabinjaka orožnika v ječo; na poti pa mu je postalo slabo in je takoj umrl. Ni znano, je li se je zastrupil ali kaj.

Nesreča čez nesrečo! Iz Malnice na Koroškem se nam poroča 19. t. m.: Tukaj se dogajajo nesreče za nesreči. Pretekli teden sta se ubila na nizkih Tavrach dva delavca. Na velikem Šmaru dan se je po močno poškodoval zaviral Johan Justin doma iz Kranjskega; bil je pijan ko je plezal po visokih Tavrach, nesreča in pa pijača sta mu skoraj življenje vzeli. V petek dne 16. t. m. sta zmaznila na poti čez nizke Taure zakonska Pichler stanujoča v Malnici; najbrž ju je doletela burja z snegom, kateri je te dni pobelil vse višje gore. V ponedeljek dne 19. t. m. je utonila neka mlada deklica pri pranju v tukajšnjem celo plitvem potoku; došli zdravnik je konstatiral, da je mogla kake pol ure ležati v vodi.

Pekovski štrajk v Celovcu je končan.

Po svetu.

159 praščikov v 6 letih je vrgla svinja posestnika Höllerja v Pollingu na Zg. Avstrijskem. Ko je kmet svinjo zaklal, tehtala je 350 kil. Žival je donesla posestniku skupno 2.284 kron. Ko bi imeli kmetje vedno take svinje...

„Red Star Linie“. Poštni parnik „Zeeland“

Red Star Linie" v Antverpnu je glasom prišlo dne 12. avgusta v dobrem stanju v New York priplavil.

Kuhinja kralja Edvarda. Kuhinja angleškega kralja v "Buckingham Palace" ima kuhinjskega človeka za 1/4 milijona kron. Kuhinja nasiti lahko 1000 gostov. Vodja kuharice in kuharjev dobiva plače 48.000 kron.

Velikanska razstrelba. V Dömitzu je zletela bomba m. dinamitna fabrika v zrak. Vsa okna v mestu so bila razbita; cela vrsta hiš je kar izginilo. Iz razvalin se je privleklo mnogo ljudi, ali nekaj jih je še notri. V bolnici je težko in 48 manj ranjenih. Škola pa je zaprta.

Rudarska smrt. V rudniku v Tsingtau na Kitajskem so se razstrelili plini; ubita sta bila dva štajgarja in 110 kitajskih rudarjev. — Razstrelba pri Biskupcu na Prusko-Slezkem. V razstrelbi; 7 rudarjev je težko ranjenih, 10 pa je umrlo.

Illetni morilec. V neki vasi pri Kašavi je umrl 11 letni kmetijski deček svojega spečega očeta, ki ga ubil z sekuro. Po uboju je sel fant v klet in je tam spal do jutra.

Illetni morilec! V Zabianicu je umrl neki 11 letni deček nekega ruskega kmetja, ki je pri sodniji za dedkovega očeta do izpovedal. Iz ravno tega vzroka je v Belogorju neki kmet svojega 79 letnega očeta ubil.

Gospodarske.

Mešes prepodimo od zelenjave, ako zasadiš v bližino česnika ali konoplje. Raznim zelenjavi je duh, ki ga dajeta ti rastlini jako prijeten, zato se umaknejo od onih delov, kjer raste. Kakor piše nemški časopis, so kuzale poskušnje, da se ni lotila zelje, med drugim je bila posajena tu pa tam kaka rastlina konoplja, nobena živalica. Vsekakor bi bilo pri nas poskušati, ali izda to sredstvo v pravih količinah. Morda je tudi kaka druga rastlina, ki daje neprijetne hlapove. Če kedo kaj skuša, nam poroča.

Vrednost sirotke kot prešičja hrana. Sirotka (moka) dobiva se, kakor znano, pri napravljajanju moline. Dostikrat se sirotka zavrne v mnenju, da ni nič vredna. Vendar je za rejo prešičev reja dobra piča, ker ima v sebi še mnogo sladkega, tolstče in kolikortoliko tudi beljakovine. Najbolje je rejo sirotke pri prešičih so pokazali sledeče: 1. poskus, pri katerem so se sirotki prešiči z moko in otrobi, ki so jih zmleli s vodo. Za 50 kg žive teže potrebovalo se 276 kg moke in otrobov. Pri 3. poskusu se je pokazalo, da se sirotka z moko in otrobi s 380 kg sirotke nadomestiti 50 kg moka in otrobov. Opomniti pa je treba, da se sirotka delo te poskušnje pozimi s sladko sirotko, ki se ne bi kisla ali drugače sprijena sirotka s sponesla. Seveda samo z moko, otrobi in sirotko ne bi mogli preveč časa krmiti prešičev, ker ni v tej piči dovolj mineralnih snovi in beljakovine. Trebale bi dodati n. pr. vsakemu prešiču na dan 1/4 do 1/2 kg lukulusa, kakoršnega v zalogi Gor. kmet. društvo, da dobi pravo krmilo.

Sredstvo proti črncem (švabom ali ščurkom). — Črnci jako radi ližejo med; če pripraviš toraj temu nekoliko fosforne masti, ki jo razpusti v lekarni ali v mlirotilnici ter razporediš v prijetno dišečo vodo v bližino lukenj, kamor črnci skrivajo, pa bo ob nje. Po noči pridejo medu in ga ližejo. S tem pa se zastrupijo. Črnci polagamo strup po stanovanju, paziti moramo, da ne pride kaka druga domača žival v stik z otroci do njega. Če hočemo črnce korenito uničiti, moramo delo po nekoliko dneh ponoviti.

Za dom in družino.

Domači zdravnik. Kafa proti zobobolu. — Priporočila. Vzeti koseček kafe, zavij jo v list papirja in jo zamaži v uho. To sredstvo pomaga tudi, ako imaš revmatični zobobol. — Ihtenje malih otrocih nastane po hudem jokanju, pri napolnjenju želodca, pri prehlajenju ali pa pri mokrem ležišču. Prineai otroka v gorkoto,

položijo ga na suho in mu daj žlico sladke, curkaste vode. — Pri dolgi bolezni postane bolnikova koža bolana. Temu je od pomoči s tem, da umijaš bolnika s sledečo tekočino: 3 dele hrastove skorje, 3 dele komilje, 1/4 dela katinovih pešk, 3 dele arnikovega cvetja; vse to skuhaš kot čaj. — Proti krču v želodcu pomaga, ako piješ večji glaž vode v katerem si raztopil nožovo špico dvojno-ogljeno-kislega natrija (doppelkohlensaures Natron).

Poslano.

V gotovih listih krožijo vesti, v katerih se mojo osebo napada. K temu naj pripomnim sledeče: Popolnoma neresnično je, da sem na okrajnem zboru požarnih bramb dne 11. t. m. napadel središke požarnike zaradi slovenskih znakov. Res je le, da je vprašal g. Wirth, knjigovodja hranilnice in zapisnikar ljutomerske brambe, kaj pomeni ta črki „B. B.“, ker ima štajerska zveza predpisana edino rdečo egalizacijo z gumbo ter nemški komando. Res je nadalje, da središki požarniki lansko leto niso prišli na okrajni zbor v sv. Lenart, brez da bi odsotnost opravičili. Mi požarniki iz Ormuža pa smo jih videli na vlaku in tudi videli, ko so v Ormužu izstopili v številu 8—10 moških. Vprašali smo jih, zakaj ne gredo v sv. Lenart, in dobili odgovor, da „nimajo časa.“ To smo mi poročali in to se je zdaj iz zapisnika prečitalo. Dopisim slovenskih listov vsega tega ne vem, ne vem, kaj pomeni ta črki, ne vem, da vabijo Središčani na društvene priredbe le slovensko in misli, ako se kdo „Wirt“ piše, mora biti to že gostilničar Bauer iz Ormuža. Zato skuša, da bi mi z lažnimi članki in govoricami v javnosti škodoval ter goste odgovoril. No, dragi dopisim in lažnivec, tvoje obrekovanje me še ne bode uničilo, kajti povsod in tudi v Središču je dovolj ljudi, ki ne držijo nič na take lažne članke. Tudi mi ni prav nič zato, ako me poseti lažnivi dopisim v moji krčmi; jaz ljubim namreč le ljudi, ki so resnični.

V Ormužu, avgusta 1907.

Bauer m. p.

namestnik hauptmann ormuške požarne brambe.

Listnica uredništva in upravnika.

Žujsem in drugi: Prepozno za to številko, torej prihodnjič! — Velika Nedelja: Ni vredno, porabiti prostor za take babnice! Pozdrav! — Jerenina: Dehant in Malika se imata torej dobro? In zdaj jim pustimo, ali ako ne odneha, pride krtača. — Milwaukee J. St.: Plačano je, do 15. decembra 1907. Pozdrav! — Pobrež pri Prihovi: Pustimo zadevo za nekaj časa; morda se dotičnik poboljša. Pozdrav!

Utrujenost zraja in detelje nekaterih kulturnih zemljišč je posledica pomanjkanja fosforne kisline. V sled vedne zetje postavljajo zemljišča še tako revna na fosforni kislini, da ne zadostuje več samo gnojenje z hlevskim gnojem. Poljedelec pa za more obstati le pri dobri žetvi. V sled tega mu je potrebno, gnojiti polje bogato s fosforno kislino, ki se dobi najceneje in najboljše v obliki Tomazeve moke.

Kaj toče majhen sem možic!
Pa sem lepo debelih lic.
In ta sem le zato dobil.
Ker sem Kathreinovo kavo pil.

Pristna samo v izvirnih zavojih z imenom **Kathrein**.

Nihče naj bi ne pil močno razbujajočih zrnate kave nemešan!

Kathreinova Kneippova sladna kava

sama se je obnesla za najokusnejšo primes, ki lahko prebavna, redilna in krvotvorna speši zdravje.

Otroke bi bilo samo še navajati **Kathreinove** kave.

Loterijske številke.

Gradec, dne 10. avgusta: 44, 89, 8, 34, 84,
Trst, dne 17. avgusta: 41, 52, 95, 85, 74,

„Štajerc“

je najprimernejši list za inzerate. V „Štajercu“ objavljena

oznanila

o trgovskih zadevah, o obrtniških stvareh, o prodaji in nakupu zemljišč, hiš itd. sploh vsako oznanilo, ki se naj čimbolj v javnosti razširi, — imajo

polni uspeh,

kajti „Štajerc“ je najcenejši in najbolj razširjeni list na Štajerskem in Koroškem.

Vsakdo inzeriraj v „Štajercu“!

Sprejme se

560

30 do 40 delavk

v starosti od 16 do 35 let za zamotovanje posode (Geschirr-Verpacken) v trpečo in dobro službo v tovarni za emajlno posodo v Celju (Email-Geschirrfabrik in Cili).

Trgovski pomočnik ali prodajalka

srednje starosti, slovenskega in nemškega jezika, kakor tudi navadnega knjigovodstva in trgovskega dopisovanja (Korrespondenz) zmožna, se sprejme kot vodja trgovine koncem septembra t. l. za trgovine z mešanim blagom na deželi. Taisti, oziroma taista katera ima večletna dobra spričevala in poročila, ima prednost. Plačilo po osebnem dogovoru. — V tej trgovini se tudi

učeneec

iz dobre hiše, pisanja in računanja dobro zmožen, tako, sprejme. — Ponudbe naj se na upravnštvo „Štajerca“ pošlje.

569

Fabrika za poljedelske in vinogradniške mašine

Josef Dangles Wtw. Gleisdorf

priporoča najnovejšo „Göppel“, mlatilne stroje, mašine za rezanje krme, šrot-mline, za rezanje repe, „Mairebier“, tribure, pumpe za gnojnice, brana za mah (Moos-egge), konjake mrvne grablje, ročne grablje, vile za mrvo, kose za travo in žitje, najnovejšo sadne mline s kamnitimi valjčki in zacinarimi „Vorberecherji“, hidravlične preše (z original Oberdruck-Diff-Hebelpresswerke Patent Duchscher (z največjim uspehom), ki se dobijo le pri meni,

Angleški „Gussstahlmesser“.

Rezervni deli. Prodaja mašin tudi na čas in ga rancijo. Ceniki zastoj in franko. 282

XXXXXXXXXX

Franz Schönlieb

puškar in posestnik v Borovljah na Koroškem, izdelovatelj umetnih pušk, izkušen v c. kr. arsenalu, prevzame tudi vsakovrstna popravila. Priporoča posebno puško na kroglo z legiranim strelom promer c. 93 in 8-1 mm. Mnogo ilustrirani cenilnik se dobi brezplačno. 549

XXXXXXXXXX

Pekovskega učenca

sprejme se takoj pri G. Gomilšek v Juroveh pri Ptuj. 542

Hišni kovač

553

se sprejme pri G. Franz Cleinschuh-u v Tvimbergu na Koroškem.

Trgovinski učenec

se pod ugodnimi pogoji takoj sprejme pri Franz Ploy-u, trgovina z mešanim blagom v Polensaku. 567

XXXXXXXXXX

Harmonika na vetru (Windspiel) Praktična novost! Krasna godba!

Ta instrument se na vrtnih hišah, stangah, drevesih, hišah itd. pritrdi in dajo ti glasovi in akordi že pri najmanjšem vetru res (prijeten) umetni vžitek. Harmonike (Windspiel) so 28 cm dolge in stane komad **samo K 3** — samo Razpošilja se po poštne povzetju Erzgebirgisches Musikwaren - Versandhaus, Hanns Konrad v Mostu (Brix) Nr. 876 na Češkem. Zahtevajte velik ilustrirani cenik z nad 3000 slikami brezplačno in poštne preste. 538